

ร้านเกียรติ : ศึกษาในแบบการเผยแพร่องค์ความรู้ของมนุษย์

นางสาวศิราพร ฐิตะฐาน

004984

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาทางหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตร์ มนุษย์ศาสตร์
แผนกวิชาภาษาไทย

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2522

RAMAKIEN : A STUDY IN TALE TRANSMISSION

Miss SIRAPORN THITATHAN

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts**

Department of Thai Language

Graduate School

Chulalongkorn University

1979

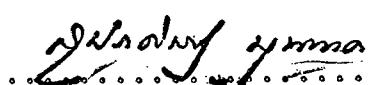
หัวขอวิทยานิพนธ์ รามเกียรติ : ศึกษาในโครงการแพรการภายในของนิทาน

โดย นางสาวศิราพร สุทัชฐาน,

แผนกวิชา ภาษาไทย

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิ่งแก้ว อัค旦การ และ
รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ศรี แย้มนักดา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นิยามนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

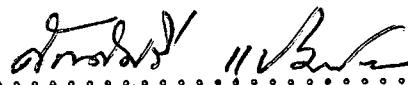
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุประดิษฐ์ บุนนาค)

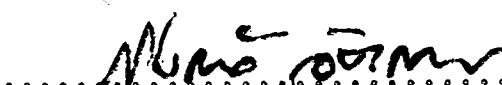
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 หัวหน้าสาขาวิชา ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คมชาย นิลประภัสสร)

 กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ศรี แย้มนักดา)

 กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิ่งแก้ว อัค旦การ)

 กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวรรณ เกรียงไกรเพ็ชร์)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์

รามเกียรติ : ศึกษาในและการแพร่กระจายของนิท่าน

ชื่อนิสิต

นางสาวศิราพร วุฒิฐาน

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิ่งแก้ว อัคตาง
รองศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์ศรี แย้มนัดดา

แผนกวิชา

ภาษาไทย

ปีการศึกษา

2521

บหกคยอม

วิทยานิพนธ์นี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาความบิดแยกและสาเหตุของความบิดแยกทางเนื้อหาของนิท่านที่แพร่กระจายจากแหล่งหนึ่งสู่อีกแหล่งหนึ่ง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกเรื่องรามเกียรติเป็นตัวอย่างสำหรับการศึกษาเนินทางการณ์ ข้อมูลที่หยนบยกขึ้นเพื่อพิจารณาเปรียบเทียบได้แก่ รามเกียรติ จำนวนพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระปูชนียอดพ้าจุาโลก พระลักษณะ และ พระรามชลกจากภาคอีสาน ธรรมนAndre พระมหาจักร จากภาคเหนือ และ รามเกียรติฉบับบ้านควนเกย จากภาคใต้

ผลการวิจัยปรากฏว่า เมื่อนิทานแพร่จากแหล่งหนึ่งไปสู่อีกแหล่งหนึ่งนั้น บ่อมเปลี่ยนแปลงในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้คือ เปลี่ยนรายละเอียด, เพิ่มความ, ลดความ, สรับความ และสับสนความ

ในด้านการเปลี่ยนรายละเอียด ผู้วิจัยพบว่ามักเกิดในอนุภาคที่เป็นสาเหตุของพฤติกรรมและในอนุภาคที่เป็นวิธีการประกอบพฤติกรรม จุดแห่งการเปลี่ยนแปลงมักเกิดในตอนเริ่มเรื่อง, ตอนที่เป็นข้อค๊อของเรื่อง และตอนจบเรื่อง ทั้งนี้ เพราะผู้เล่ามีจินตนาการที่จะตัดแปลงเรื่องให้เปลกออกไป หรือมีเหตุผลที่จะนำรายละเอียดที่ถูกเบยเข้ามาแทนเรื่องที่ไม่คุ้นเคย รวมทั้งเปลี่ยนเนื้อหาให้คุ้มส่วนใหญ่ตามที่คนละของคน

ผู้วิจัยพบว่า นิทานห้องถินมีอิทธิพลสำคัญต่อการเพิ่มความ เช่นมีการเพิ่ม ตัวละครที่นิยมกันในห้องถินเข้าไปในนิทานที่รับจากต่างถิน ปรากฏว่าในจำนวนอีสาน พญาဏามาเป็นผู้สร้างเมืองให้ราษฎรุ่งพระราม เป็นผู้ถักพระรามลงไปบากาด ยิ่งกว่านั้นคือพญาဏามายังได้มาเป็นชายาของพระรามและหมุนวนด้วย ในขณะเดียวกัน มีการเพิ่มเหตุการณ์ที่พระเอกได้ชายาตามรายทางระหว่างที่ออกผจญภัย ซึ่งเป็นที่นิยม ในนิทานจักร ๆ วงศ์ ๆ ทั่วไปเข้าไปในพระรามชาดก พระรามจึงได้นางยักษ์ นางนาค นางไม้ หรือเทพธิดาเป็นชายา ในแห่งนี้ จึงมีผลให้บุคลิกของพระรามผิดไปด้วย นอกจากนั้นยังมีการผนวกนิทานห้องถินหังเรื่องโถยเนพะเรื่องสังข์กิลปชัย เข้าไปใน พระรามชาดก

ประเพิ่มน้ำบ้านย้อมมีส่วนกำหนดพฤติกรรมตัวละคร ในนิทานพระรามจำนวน- อีสาน ปรากฏว่าเมื่อหมุนวนเข้าไปในลงกา ก็จะเว้าผญ่าเกี้ยวสาลังกາตามแบบหมุน- อีสาน หรือเมื่อพระรามพระลักษณ์กลับจากสังคราม ก็มีการซัดพิชัยศรีสูตรภูษา นอกจากนั้นตัวละครในเรื่องมักมีค่านิยม ความคิด ตลอดจนความเชื่อ เช่นเดียวกัน คนห้องถินนั้น ๆ

ในนิทานพระรามจำนวนห้องถินมักคงไว้แต่ตัวเอกของเรื่อง คือ พระราม หลกภรรยา หมุนวน พาลีสุครีพ และสีดา ส่วนตัวละครปลีกย่อย เช่น พระพรต พระลักษณ์ ไกยเกษ สำนักชา และตัวละครที่ไม่สำคัญอื่น ๆ จะถูกตัดหิ้งไป การลดตัวละคร ย่อมหมายถึงการลดโกรงเรื่องด้วย ในช่วงสังครามจึงมีแต่ตอนลักษณะพระรามไปบากาด และตอนโมกข์ก็ต้องหัน จำนวนห้องถินจึงสั้นและคำเนินความรวมรักกันจำนวน พระราชนิพนธ์มาก หังนี้ เพราะนิทานพื้นบ้านคำนึงถึงโกรงเรื่องใหญ่เพียงโกรงเดียว คั้นนั้นตัวละครหรือเหตุการณ์ใดที่เป็นส่วนของโกรงเรื่องบ่อย จะถูกลด

การสับสนความเป็นสิ่งที่พยายามอยู่ในนิทานพระรามจำนวนห้องถิน คือ มีความ สับสนระหว่างบทบาทของนางสีดา กับนางมหาโพธ ระหว่างวิธีการรักษาพิษหอกโมกศักดิ์ หอกบีบหักและศรพรหมาสก์ นอกจากนั้นยังสับสนความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร

ในส้านวนหองพินิจล่าวว่า พระราม ทศกัณฐ์และพาลีสุครีพ มีบรรพบุรุษคนเดียวกัน คั้งนั้นตัวละครเหล่านี้จึงเป็นพี่น้องกันหมด หรือบางส้านวน อินทรชิกถลายเป็นน้อง ทศกัณฐ์ และบางส้านวนพระรามโกรสทศกัณฐ์มาเป็นที่ปรึกษาการสังหาร แทนที่จะเป็นพิเกกอนบุชา

ในกระบวนการแพรกระยะของนิทานนั้น มีแนวโน้มที่เนื้อหาของนิทาน จะเปลี่ยนไปตามสภาพแวดล้อมและบุคคลมัย แท้ในท่านกลางความเปลี่ยนแปลงนั้น นิทานเรื่องหนึ่ง ๆ จะยังคงรักษาโครงเรื่องหรือเอกลักษณ์อันแสดงความเป็นตัว ของตัวเองไว้ได้เสมอ ตลอดระยะเวลาแห่งการถ่ายทอดนิทาน

Thesis Title Ramakien : A Study in Tale Transmission

Name Miss Siraporn Thitathan

Thesis Advisor Assistant Professor Kingkeo Attagara, Ph.D.

Associate Professor Saksri Yamnadda, Ph.D.

Department Thai Language

Academic Year 1978.

ABSTRACT

The purpose of this thesis is to study the nature of folktale during the process of transmission : its variations and their contributing factors. The researcher selected the Rama story as a subject for case study. The Thai folk versions used for this analytical purpose are Phra Lak - Phra Lam and Rama Jataka from the Northeast, Horaman and Prommachak from the North and Ramakien of Ban Kuan Kuey from the South. These are compared with the most complete, literary court version of King Rama I of Thailand.

It is found that during the course of transmission the Rama tale underwent many changes of detail, expansion, reduction and transposition. At times, it even suffered confusion.

Changes of detail are found particularly in the why - motifs and the how - motifs of the characters' ventures. At

the same time, variations usually occur at the beginning, at the juncture, and at the end of the story. They might have been caused by the story-tellers' imagination. Or else, the story-tellers might have intended to induce familiarization or rationalization.

Local tales helped to furnish new materials for an expansion of the Rama story. Naga, which is one of the most popular characters is consequently added in the northeastern version. Thus, there are found episodes about a Naga building a city for Rama's ancestors, a Naga kidnapping Rama to the underworld, and Naga daughters being given in marriage to both Rama and Hanuman. Besides, Rama himself was transformed somehow into the typical, romance hero, who took a number of minor wives as he went through the series of combat with the Yaksha race. In one case, the local Sangsinchai story was tagged on to the Rama version of the Northeast.

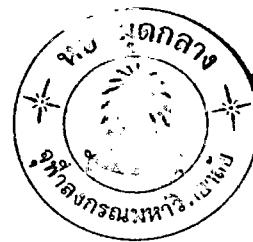
Several characters in the Rama story were made to conform to the local traditions. Hanuman of the northeastern version uses "Phya" poetic language in his courtship dialogue with a Yaksha maiden. Rama and Lakshmana were greeted with the Baisi ceremony upon their return from the epic war.

The Thai folk versions of the Rama story retain only the major characters, namely Rama, Tosakan, Hanuman, Bali, Sugriv, and Sita. Episodes about Parot, Satrut, Kaikesi, and

Samanakkha are not recounted. This reduction of characters means a shortening and simplification of plot. Major incidents of warfare include only the episodes on Rama being kidnapped to the underworld and the episode of Mokkhasak. Thus, the folk versions are much more concise than the literary, court version of King Rama I. They conform more to the epic law of folk narratives in which a folktale generally sticks to the single strand of plot and character.

Confusions and interchanges of episodes occur where characters or motifs of similar nature are involved. There are confusions between Sita and Montho, confusions as to the remedy of wounds suffered from Mokkhasak, Kabilapat spear and Prommastra bow. In some cases, Rama, Tosakan, Bali and Sugriv are lumped up as offsprings of the same ancestors. Indrajit becomes Tosakan's brother, while the role of Piphek is replaced by one of Tosakan's sons.

Thus, it is found that as a folktale passes through folk tradition, it undergoes changes and adapts itself to the local, traditional environment. However, in the midst of these variations, a folktale will retain its identity by preserving its archetypal plot and character.

กิติกรรมประกำก

ผู้วิจัยสืบในพระบรมราชูปถัมภ์ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นผลงานที่ได้ทรงพระราชนิพนธ์หนังสือหลายเล่มอันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างศรัทธาจารย์ ดร. กิ่งแก้ว อัตถการ ผู้ให้ความรู้ทางค้านคืนวิทยา อันเป็นแรงบันดาลใจให้เดือดทำงานวิจัยเช่นนี้ ทั้งยังเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ ได้ให้ข้อคิดและแนวโน้มในการอภิปรายปัญหาให้กว้างขวางและลึกซึ้ง ตลอดจนช่วยตรวจแก้วิทยานิพนธ์โดยละเอียด

งานวิจัยเช่นนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์ศรี แม่นคคลา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกท่านหนึ่ง ผู้ให้ความรู้ทางวรรณคดีสันสกฤตและเสนอแนะนุ่มนิในการพิจารณาปัญหาอันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัย พร้อมทั้งช่วยตรวจแก้วิทยานิพนธ์โดยละเอียด

ผู้วิจัยสืบในพระบุณของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กนกาย นิลประภัสสร ผู้เคยให้คำแนะนำให้กำแหงนำตลอดเวลาที่ทำงานวิจัย และขอขอบพระคุณอย่างศรัทธาจารย์ อุวรรณ เกรียงไกรเพชร ที่ได้ช่วยตรวจแก้วิทยานิพนธ์ให้อย่างละเอียด

ขอขอบพระคุณอาจารย์สิงหะ วรรณดัย ผู้ปริวารทหรمان และหรمانจักร รามเกียรติ์ล้านนาเป็นอักษรไทยกลาง อาจารย์ฉันท์ส ทองช่วย ผู้ให้รำเกียรติ์ภาคใต้ ฉบับบ้านคุณเกย อำเภอร่อนพิมูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช พศ. ๒๕๖๐ นิมมาน-เหมินท์ ผู้ให้ความรู้ทางวรรณคดีล้านนา อาจารย์สิงค์การเวช อาจารย์ประจำแผนกวารณคดีสันสกฤต มหาวิทยาลัยมลายา ผู้มอบหนังสือเกี่ยวกับรามายณะหลายเล่มอันเป็นประโยชน์ต่องานวิจัยมาก

ขอขอบพระคุณบิความารดา ที่ ๑ และบรรตามนิตรสหาย ผู้ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจ ตลอดระยะเวลาที่ทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จมีมูรث์.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๕
กิติกรรมภรรภก	๖
บทที่	
1. บทนำ	
2. ทฤษฎีการแพร่กระจายของนิทาน	10
ทฤษฎีแหล่งกำเนิดของนิทาน	11
ก. ทฤษฎีเอกสารกำเนิด	11
ข. ทฤษฎีพุทธกำเนิด	14
ทฤษฎีวิวัฒนาการของรูปแบบ	17
ทฤษฎีการถ่ายทอดนิทาน	23
ก. องค์ประกอบในการเล่านิทานที่มีผลต่อความเปลี่ยนแปลงของเรื่อง	24
1. ผู้เล่านิทาน	24
2. ผู้ฟังนิทาน	27
3. จุดประสงค์ในการเล่านิทาน	28
ข. ลักษณะของความเปลี่ยนแปลง	30
1. การลดความ	31
2. การเปลี่ยนรายละเอียด	35
3. การขยายความ	47

4. การพนวกเรื่อง	51
5. การอนุรักษ์ตนเอง	56
3. นิทานธรรมสำนวนห้องถินของไทย	58
สำนวนที่เป็นนิทานมุขป่าฐานะ	59
ก. นิทานที่อำเภอพะประแดง	59
ข. นิทานที่หมู่บ้านใน ชลบุรี	59
ค. นิทานที่ตำบลคีรีมาศ สุโขทัย	60
สำนวนที่เป็นนิทานลายลักษณ์	61
ก. พระลักษ - พระราม	62
ข. พระรามชาดก	79
ค. ธรรมาน	99
ง. พระมหาจักร	106
จ. สำนวนภาคใต้ฉบับบ้านควบคุณเกย อำเภอรองพิมูลย์ นครศรีธรรมราช	113
4. วิเคราะห์ความเปลี่ยนแปลงด้านเนื้อหา	117
การเปลี่ยนรายละเอียดของเรื่อง	117
ก. การเปลี่ยนชื่อตัวละครและชื่อเมือง	119
ข. การเปลี่ยนรายละเอียดในอนุภาคเดียวกัน	133
1. ความเปลี่ยนแปลงในอนุภาคสาเหตุของพฤติกรรม	133
2. ความเปลี่ยนแปลงในอนุภาควิธีการ	146
3. การเปลี่ยนบทบาทตัวละคร	157

ค. การเปลี่ยนรายละเอียดในเหตุการณ์บางช่วง	165
1. ตอนเริ่มเรื่อง	165
2. ตอนที่เป็นข้อถก	168
3. ตอนจบเรื่อง	173
การเพิ่มความ	174
ก. การเพิ่มตัวละคร	174
ข. การเพิ่มอนุภาค	183
ค. การเพิ่มเรื่องย่อย ๆ	192
การลดความ	197
ก. การลดตัวละคร	197
ข. การลดอนุภาค	198
ค. การลดเรื่องย่อย	203
การลับสนความ	211
การลับความ	218
ก. การลับอนุภาค	218
ข. การลับตอน	219
5. สูญเสียการวิจัยและขอเสนอแนะ	224
บรรณาธิการ	230
ภาคผนวก	236
ประวัติการศึกษา	300

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่อ้อตัวลดคร .	118
ตารางการเปลี่ยนรายละเอียดในอนุภาคเดียวกัน	125
ตารางเปรียบเทียบท่อนทาง ๆ ที่มีในสำนวนพราชาชนิพนธ์ และสำนวนห้องถิน	205
ตารางแสดงลำดับท่อนช่วงส่องครามในรามเกียรติสำนวนทาง ๆ	220